

**A húsvéti Szent Három Nap
liturgiája**

Pannonhalma, 2017

**Nagycsütörtök
és a húsvéti Szent Három Nap
zsolozsmája**

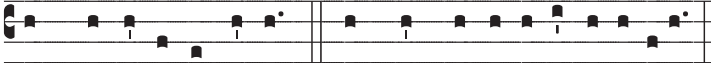
NAGYCSÜTÖRTÖK

VIGÍLIA

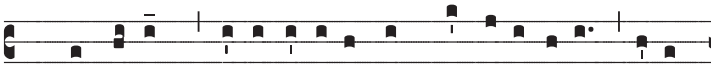
KEZDÉS

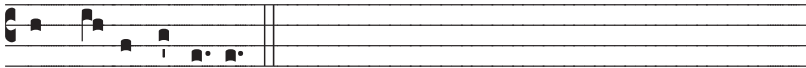
Zsolt 50,17

N yisd meg ajkamat, Uram! *M:* És szám hirde- ti dicsé-re-tedet!

IMÁDSÁGRA HÍVÁS

vö. Iz 53,5

VII. **K** risztus Jé-zust, * a-ki búne- inkért megsebezte-tett, jöjje-

tek, hí- vek, imádjuk!

80. ZSOLTÁR

Dallama: 200. oldal.

[A karvezetőnek: Gát szerint – Aszaftól.]

Az Úrban örvendjeteK, ő az oltalmunk, *
 ujjongjateK Jákob Istenének!
 KezdjeteK a zsoltaKt, szóljon a dob, *
 lágyan zengjen a lant és a hárfa!
 ÚjholdkoK fújjateK meg a harsonát, *
 s holdtöltekoK, ünnepeK napján!
 Mert ez parancs volt Izraelben, *
 Jákob Istenének töKvénye,
 Józsefnek szóloK rendelet, *
 mikoK az Úr fölvoKult Egyiptom ellen.

ANTIFÓNA *ismételve*

Hangot hallottam, amit nem ismertem: †
 „Válláról leemeltem a terhet, *
 kezéből a kosarat kivettem.”
 Hozzám kiáltottál a bajban, s én megmentettelek, †
 meghallgattalak a dörgő felhőből, *
 megpróbáltalak Meriba vizénél.
 Hallgass meg, népem, hadd intselek, *
 Izrael, bárcsak hallgatnál szavamra!
 Soha ne legyen más istened, *
 idegen istent ne imádj soha!
 Én vagyok a te Urad és Istened, †
 én hoztalak ki Egyiptom földjéről, *
 nyisd tágra szádát, s én megtöltöm azt.

ANTIFÓNA *ismételve*

De népem nem hallgatott szavamra, *
 nem figyelt rám Izrael.
 Ráhagytam őket kemény szívükre, *
 járjanak csak fejük után!
 Bárcsak hallgatna népem énrám, *
 és utamon járna Izrael!
 Akkor megaláznám támadóit, *
 üldözőire emelném kezemet.
 Nekik hódolnának, akik az Urat gyűlölik, *
 s örökké tartana jólétük:
 Népem búzának javával táplálnám, *
 jól tartanám sziklából mézzel.

ANTIFÓNA *ismételve*

Dicsőség az Atyának és Fiúnak *
 és Szentlélek Istennek,
 Miképpen kezdetben, most és mindenkor *
 és mindörökkön örökké. Ámen.

ANTIFÓNA *ismételve*

HIMNUSZ

Lit. Hor. – Venantius Fortunatus (6. sz.)

A győ-zelmes harc tu-sá- ját, Boldog ajkam, hűn dicsérd!

A ke-resztet áldja ének, Mint dicső-ség nagy je-lét, S föl- áldo-zott

Ki-rályunkat, Ki sir-já- ból győzni kélt. Á- men.

2. Mert ették a vést hozó fa
Gyümölcsével a halált;
Megjelölte összülönknnek
Alkotónk már ezt a fát,
Hogy majd fának titka váltsa
Fának mérget jóra át.

3. Megváltásunk égi rendje
Hozta ezt a nagy cserét,
A Sátánnak álnok törét
Bölcsességgel zúzza szét,
Mínhogy bűnünk fáról támadt,
Kapja fárol gyógyszerét.

4. Így midőn a szent időnek
Telje jött, a várva-várt,
Az Atyának Ős-Igéje
Égi trónról földre szállt,
És a tiszta szűzi méhben
Lett test-vérré, s ránk talált.

5. Földi útját végigjárva
Betöltötte idejét:
Adta magát kínhalálra
Önszántából, szolgálaképp,
S a keresztfán áldozatunk
Lett a B^ár^án^y a bűnért.

6. Atya, Fiú, Vigasztaló,
Hálaének zengve áld!
A fölséges H^ár^om^sághoz
Hangos szóval száll imánk,
Kinek gazdag kegyelméből
Hull a váltság vére ránk. Ámen.

I. NOCTURNUM

Zsolt 40,10–11a

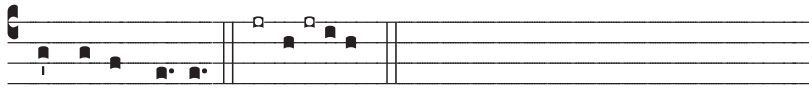
III.a

M ég a ba- rá- tom is, * a-ki-ben megbíz- tam, a-ki- vel

meg-osztottam kenye-rem, sarkát emel-te el-le-nem. De te, U-ram,

könyö-rülj raj-tam!

40. ZSOLTÁR

[A karvezetőnek: Dávid zsoltára.]

Boldog, aki gondot visel a szegényre, *
megmenti az Úr a nehéz napokban.

Megőrzi az Úr és életben tartja, †
boldoggá teszi itt a földön, *
s nem engedi, hogy ellensége kezébe essen.

Az Úr betegségében segít rajta, *
jobbulást ad neki betegágán.

Így szólok: „Uram, könyörülj rajtam, *
gyógyíts meg, mert vétkeztem ellened!”

Ellenségeim rosszat mondanak rólam: *
„Mikor hal meg már, mikor tűnik el neve?”

Ha valaki meglátogat, álnokságot beszél, †
szívébe összegyűjt minden rosszat, *
majd kimegy és tovább mondja.

Gyűlölőim ellenem összesúgnak, *
és minden rosszat gondolnak rólam:
„Elhatalmasodott rajta a betegség, *
itt fekszik s nem kel föl többé.”
Még a barátom is, akiben megbíztam, *
akivel megosztottam kenyerem, sarkát emele ellenem.
De te, Uram, könyörülj rajtam, *
segíts fel, hogy meg tudjak fizetni nékik!
Abból tudom meg, hogy kegyes vagy hozzám, *
ha nem ujjonghat rajtam ellenségem,
Engem pedig megörzöl, mert vétlen vagyok, *
és engeded, hogy színed elött álljak örökre.
Áldott legyen az Úr, Izrael Istene, *
mindörökkön örökké! Úgy legyen! Ámen!
Dicsőség az Atyának és Füúnak *
és Szentlélek Istennek.
Miképpen kezdetben, most és mindenkor *
és mindörökkön örökké. Ámen.

ANTIFÓNA *ismételve*

Zsolt 55,5

VII.a

Is-tenben bí-zom és nem fé-lek; * ember mit árthat né-kem?

55. ZSOLTÁR

[A karvezetőnek: a „Távoli fák galambja” szerint – miktam Dávidtól,
amikor a filiszteusok elfogták Gátban.]

Könyörülj rajtam, Istenem, mert üldöznek engem az emberek, *
egész nap támadnak és elnyomnak engem.
Ellenségeim szüntelen támadnak, *
sokan vesztemre törnek kevélyen.

Ha egy napon elfog a félelem, *
bizalmamat beléd vetem.

Istenben, akinek igéjét dicsérem, †
Istenben bízom és nem félek, *
ember mit árthat nékem?

Nem hagynak nyugton egész nap, *
minden gondolatukkal vesztemet tervezik.

Belém kötnek, lesben állnak, *
szemmel tartják minden lépésem.

Ahogyan életemre törnek, †
gonoszágukért úgy fizess vissza nekik, *
terítsd le haragodban a népeket, Istenem!

Bujdosásomat számon tartod, *
gyűjtsd össze könnyeim, jegyezd föl könyvedben!

Ellenségeim megfutamodnak, amikor segítségül hívlak téged, *
tudom, hogy Isten valóban velem van.

Istenben, akinek igéjét dicsérem, *
az Úrban, akinek igéjét dicsérem,

Istenben bízom és nem félek, *
ember mit árthat nékem?

Fogadalmaim teljesítésével tartozom neked, Istenem, *
bemutatom neked a hála áldozatát,

Mert megmentetted életemet a haláltól, †
és a botlástól lábamat, *

hogy az élők világosságában járhassak az Isten színe előtt.

Dicsőség az Atyának és Fiúnak *
és Szentlélek Istennek,

Miképpen kezdetben, most és mindenkor *
és mindörökkön örökké. Amen.

ANTIFÓNA *ismételve*

℣. Körülvett engem a halál örvénye,

℞. Az alvilág kötelei körém fonódtak.

Zsolt 17,5–6

Kezdődik Jeremiás próféta siralma.

- [áleph] Ó mily elhagyottan ül a város, mely telve volt néppel,
olyan lett, mint az özvegy a nemzetek úrnője,
szolgasorba süllyedt a tartományok fejedelmnöje.
- [béth] Sírva sír éjjelente, arcát könny borítja;
azok közül, akik szerették, nem akadt vigasztalója.
Cserben hagyták őt barátai, és mind ellenségévé váltak.
- [gimel] Kemény számkivetésbe
s nyomorult szolgaságba került Júda.
Pogány népek közt lakik és nyugalját nem találja.
Utolérték üldözői sok szorongatásában.
- [dáleth] Sion ösvényei gyászolnak, mert nincs, aki jönne ünnepelni;
Romba dőlt minden kapuja, papjai sírnak.
Gyászban járnak szüzei, őt magát keserűség emészti.
- [hé] Kik őt szorongatták, fölé kerekedtek,
és kik elnyomták, jólétben élnek,
mert sok gonoszsága miatt az Úr ellene szólott.
Messze hurcolták gyermekeit,
nehéz fogságba az elnyomó szeme láttára.
Jeruzsálem, Jeruzsálem, térj meg Istenedhez, az Úrhoz!
- [wáw] Sion leányának lehullott minden ékessége,
olyan minden fejedelme,
mint a szarvas, mely nem talál legelőt,
összetörten botorkálnak üldözőik szeme láttára.
- [zajin] Visszagondol Jeruzsálem
a számkivetés és gyötrelme napjaira,
féltett kincseire, melyeket ősidők óta birtokolt,
mikor népe az ellenség kezébe került, és nem jött segítsége.
Nézték ellenségei és mulattak pusztulásán.
- [chéth] Súlyos vétéssel vétkezett Jeruzsálem, ezért megvetés érte.
Akik tisztelték, most megvetik mind, mivel gyalázatát látták.
Ő egyre csak sóhajtozik, és elfordul szégyenében.

- [tét] Szennyfolt borítja ruhája szegélyét,
nem gondolta, hogy ilyen végre jut.
Mélység mélyére zuhant, s nincsen gyámolítója.
Lásd meg, Uram, mily nyomorult vagyok,
fölém került ellenségem.
Jeruzsálem, Jeruzsálem, térj meg Istenedhez, az Úrhoz!
- [jód] Minden féltett kincsére ellenség tette kezét,
látta, hogy a Szentélyben pogányok járnak-kelnek,
kiknek megparancsoltad: nem léphetnek be ebbe a házba.
- [kaph] Egész népe jajgatva eseng kenyérért,
odaadta élelemért minden kincsét,
csak hogy megmentse pusztá éltét.
Lásd meg, Uram, és vedd fontolóra, milyen mélyre aláztak.
- [lámed] Ó ti mindnyájan, kik az úton erre jártok,
felém fordítsátok szemeteket és lássátok:
Van-e oly fájdalom, mint az én fájdalomam?
Az Úr akarta így, ezzel sújtott izzó haragja napján.
- [mém] Tüzet küldött az égből és csontjaimba bocsátotta;
hálót feszített ki lábam előtt, és a földre sújtott.
Igen elhagyottá tett engem, és egész nap bánkódóvá.
- [nún] Számon tartja súlyos vétkeim,
az ő keze készítette és tette vállamra bűneim igáját.
Erőm felemésztette, olyan kézbe adott az Úr,
ahonnan szabadulás nincsen.
Jeruzsálem, Jeruzsálem, térj meg Istenedhez, az Úrhoz!

Lk 21,23.24

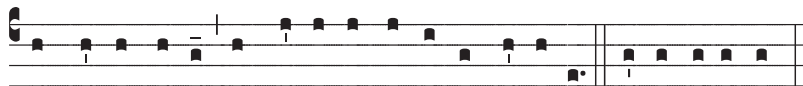
♩

A k-kor nagy gyötre- lem lesz a földön, s az í- té- let ha- ragja

sújtja ezt a né-pet. Kard é- lén hul-la-nak el, vagy fogságba hurcolják

őket. * Je-ruzsá-lemet a po-gányok ti-porják. † A vá-rost és a szen-

télyt elpusztít-ja egy el-jö-ven-dő nép és ve-zé-re. * Je-ruzsá-lemet...

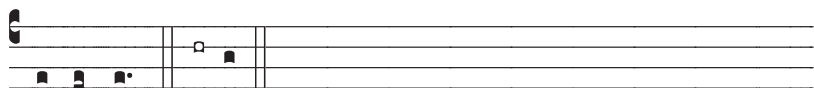
II. NOCTURNUM

Zsolt 54,5

IV.g

M

egremeg szí-vem bensőmben, * ha-lál-fé-le-lem vesz kö-

rül engem.

54. ZSOLTÁR

[A karvezetőnek: húros hangszerre. Dávid tanítókölteménye.]

I.

Imádságomat hallgasd meg, Uram, *
ne zárkózz el kérésem elől!

Fordulj felém és hallgass meg; †
a félelem hajszol, zavart vagyok, *
rámtört az ellenség kiáltása, a bűnösök lármája.

Rám zúdítanak minden gyötrelmet, *
haraggal támadnak ellenem.

Megremeg a szívem bensőmben, *
halálfélelem vesz körül engem.
Rám szállt a félelem s reszketés, *
megborzongtam egész valómban.
S így szóltam: „Bárcsak szárnyam volna, mint a galambnak, *
elrepülnék s nyugalmat lelnék.”
Szívesen elfutnék messzire, *
és a pusztában laknék.
Ott várnám, aki megment engem *
az ítéletidőtől s a tomboló vihartól.
Szórd szét őket, Uram, zavard meg nyelvüket, *
mert erőszakot és viszályt láttam a városban.
Éjjel-nappal körbejárnak a város falain, †
gonoszság, küszködés, csalárdság lakik benne, *
terein nem szűnik a csalás és zsarnokság.
Mert ha ellenségem szórna rám átkot, *
azt még el tudnám viselni;
Ha az fordulna ellenem, aki gyűlöl, *
talán elbújnék előle.
De te vagy az, akit társamnak ismerlek, *
bizalmasom és kedves barátom.
Meghitt barátságban éltem veled, *
s az ünneplő közösségben együtt mentünk az Isten házába.
Érje utól őket a halál, *
elevenen szálljanak le az alvilágba,
Mert gonoszság tölti meg hajlékuk, *
ott lakik közöttük.
Én azonban Istenhez kijálok, *
és az Úr megment engem.
Dicsőség az Atyának és Fiúnak *
és Szentlélek Istennek.
Miképpen kezdetben, most és mindenkor *
és mindörökkön örökké. Ámen.

II.

Este, reggel és délben is panaszkodom, †
sóhajtozom színe előtt, *
mert meghallgatja esengő szavamat.

Megszabadít engem támadóimtól, hogy békében éljek, *
bár seregestül jönnek ellenem.

Isten meghallgat engem, s őket földig alázza, *
aki él öröktől fogva.

Mert nem akarnak jóra térni, *
s nincs bennük istenfélelem.

Ki-ki kezét emel társai ellen, *
és megszegi esküjét.

Szava simább a vajnál, *
de szívében harcra készül.

Látszatra beszéde enyhítő olaj, *
de a valóságban kivont, éles kard.

Vesd az Úrra gondodat, ő majd táplál téged, *
nem engedi, hogy az igaz örökké hánykódjon.

Istenem, te a gonoszokat a mélybe veted, *
a pusztulás mélyére.

A véreskezű és álnok ember nem éri meg napjai felét, *
de én, Uram, tebenned bízom.

Dicsőség az Atyának és Fiúnak *
és Szentlélek Istennek.

Miképpen kezdetben, most és mindenkor *
és mindörökkön örökké. Ámen.

ANTIFÓNA *ismételve*

℞ Vártam, hogy valaki együtt érez velem, de nem volt,

℣ És aki megvigasztal, de azt sem találtam.

Zsolt 68,21

PATRISZTIKUS OLVASMÁNY

I. ÉVBEN

Nagy Szent Leó pápának az Úr
szenvedéséről mondott 7. beszédéből*Brev. Maur.*

Szeretteim, amikor most felidézzük az Úr szenvedéséről szóló evangéliumi történetet, úgy találjuk: isteni elgondolás rendelte, hogy a zsidók elvakult főemberei és bosszúvágó papjai – akik régóta keresték már az alkalmat a Krisztussal való leszámolásra – éppen húsvét ünnepén kaptak lehetőséget a bosszú végrehajtására. Szükségszerű volt ugyanis, hogy kézzelfogható módon megvalósuljon mindaz, ami eddig csak előképek titkos jelzéseiben élt, hogy a jelképes bárányt felváltsa az igazi bárány, és hogy a különböző áldozatok sokféleségét egyetlen áldozat helyettesítse. Hogy tehát az árnyékok helyébe a valóság lépjen és megszűnjenek a jelképek, az igazság megjelenésével a régi előírásokat új rend oldja fel. Az áldozat igaz áldozattá válik, a Vér törli a vért, és a Törvény előírta ünnep azzal teljesül, hogy megváltozik. Amikor ugyanis a tanítványok egybegyűltek a titkokkal teljes vacsora elköltésére – mialatt Kaifás házában azt tárgyalták, hogyan vesszék el Krisztust –, ő testének és vérének szentségét rendelve tudtul adta, milyen áldozatot kell Istennek bemutatni; de az árulót még ebből a titokból sem zárta ki, hogy megmutassa, nem valami sérelem tüzelte fel azt az embert, aki tisztában volt megfontolt szándékával. Ő maga lett tehát romlásának forrása, hűtlenségének oka, mivel a sátánt követte vezéréül és nem Krisztust választotta mesteréül.

Miután pedig Júdás a sátán ösztönzésére eltávozott Krisztustól és letépte magát az apostoli egység testéről, az Urat semmiféle félelem nem aggasztotta, hanem egyedül a megváltásra várók üdvösségére gondolt: minden idejét, ami még üldözői támadásáig rendelkezésére állott, szent tanításra és titkokkal teljes beszédekre fordította, mint János evangéliumából értesülünk: szemét az égre emelve az egész egyházért könyörgött Atyjához, hogy mindazok, akiket az Atya a Fiúnak adott vagy majd ad, egyek legyenek és osztatlanul megmaradjanak a megváltó dicsőségében, legvégül pedig hozzáfűzte ezt a fohászt: *Atyám, ha lehetséges, múltjék el tőlem ez a pohár!* A mi természetünk hangján szól, az emberi gyarlóságot és félelmet veszi pártfogásba, hogy azokban a dolgokban, amelyeket el kell viselnünk, erősítse türelmünket, elűzze félelmünket.

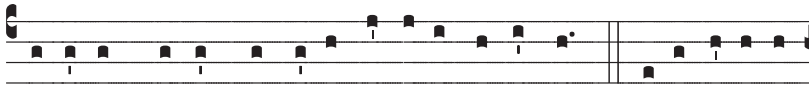
Így mintegy kimentvén gyengeségünkből fakadó félelmünket, felhagy ezzel a kéréssel, mivel a félelemben nem szabad megmaradnunk. Másra akarja felhívni a figyelmünket, ezért így szól: *Ha nem kerülhet el ez a kehely anélkül, hogy ki ne igyam, legyen akaratod szerint.* A Főnek ez a szava az egész test üdvössége. Ez a szó emelte a hívőket, tüzelte a hitvallókat, dicsőítette meg a vértanúkat. Mert ki tudná a világ gyűlöletét, a megpróbáltatások viharait, az üldözők kegyetlenkedését legyőzni, ha Krisztus nem mondaná mindegyikünkben és mindegyikünk helyett Atyjának: *legyen akaratod szerint.* Tanulja meg ezt a szót az egyház valamennyi fia, akiket nagy áron váltott meg, akik ingyen kapták a megigazolást; és midőn valamilyen kemény próbatétel terhe nehezedik rájuk, ennek a nagyon hatalmas imádságnak oltalmával éljenek, hogy legyőzzék a félelem rettegését, és megkapják a szenvedésben való türelmet.

Zsolt 68,21; Mt 26,40

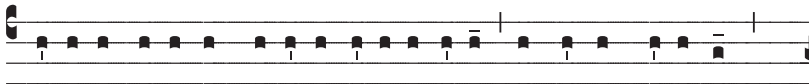
R:

S

zí-*ve*m megtörte a gya-lá-zat, és be-teggé váltam. * Részvét-

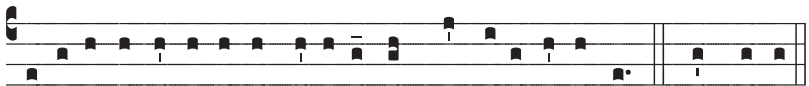
re vártam, de nem volt, a-ki megvi-gasztal engem. ✠ Jé-zus odament

ta-nítványa-i-hoz, de alva ta-lálta őket, és rászólt Pé-terre:

„Még egy ó-rát sem tudtok virraszta-ni ve-lem?” * Részvétre vártam...

Dicsőség az Atyának és Fi-únak és Szentlélek Istennek. * Részvétre...

II. ÉVBEN

Szent Efrém diakónusnak a keresztfeszítésről írt himnuszából *Lit. Hor. Suppl.*

Boldog vagy, utolsó vacsora terme, mert az igazság mérlegének mind a két serpenyője benned van: két pászka, két bárány, két nép, két megszabadítás. Izrael népének, amint pászkájának is, csak ideig tartó báránya volt, s az elmúlt és elenyészett vele együtt. A nemzetek megszabadításának az igazsága azonban nem hiúsul meg, nem veszti erejét, hiszen az Isten Báránya nem múlik el soha.

Boldog vagy, mert a két tanítványt azért küldte oda hozzád Jézus, hogy téged jelöljön ki a vacsora helyéül. S ezzel mögéd utasította a Salamon építette Templomot és Heródes palotáját. Krisztus kedves tisztaságot látott, szentséget talált benned. Szolgálatod jutalmául hitedet megajándékozta legszentebb áldásának ajándékaival.

Boldog vagy, ó igaz hely, mert benned törte meg Urunk a testét. S ezzel, kicsi hely, az egész világ csodálatára lettél, és betöltötted azt. Mózes a fenséges hegyről csak kicsinyke szövetséget adott: a nagy szövetség egy kicsi lakószobából lépett ki, és betöltötte a földet.

Mindaz gyöngé volt, amit Mózes tett, hiszen előjel volt csupán. Kellett, hogy ezek az előjelek növekedjenek, hogy ne legyen részük megvetésben, amíg el nem érik teljességüket. Üdvözítőnk nagyságának viszont csökkennie kellett, mert a teremtmény nem képes meglátni Isten dicső természetét, csupán a gyöngesség fátyla alatt.

A szeráfok megremegtek, amikor látták, hogy a Fiú vászonkendőt köt csípőjére, és egy tálban megmossa tanítványai lábát. Száj nem tudja kimondani, nyelv nem tudja kifejezni, hogy hogyan mutatkozott meg annak a tolvajnak a tisztátalansága, aki ellenségeinek kezére adta őt. Urunk az egyetértés jeleként mosta meg a tálban testvérei tagjait. Ugyanez a jel tépte ki gyökerestül azt a tagot, amely önmagát vágta le és veszítette el.

Ó boldog hely! A te szűkösséged felér az egész világgal; ami benned van – bármennyire kicsi is az –, betölti az egész földet. Boldog az a lakószobád, amelyben áldott kéz töri meg a kenyeret. Tebenned sajtoltatt ki az üdvösség kelyhében a Mária szülte szőlőfürt.

Ó boldog hely! Senki nem látta és nem is fogja látni azt, amit te láttál: az Urat, az igaz oltárt, a papot, aki az üdvösség kenyerét és kelyhét nyújtja. Ő önmagában elegendő mindenkinek, viszont vele nem ér fel senki. Ő maga az oltár és a bárány, az áldozat és bemutatója, a pap és az eledel.

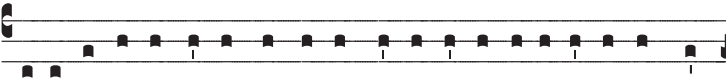
Ó boldog hely! Benned találkozok a húsvéti bárány az igazi Báránnyal, – a gyengeség jelképe belépett ugyanis az erős kebelbe, és bezárkózott oda. Boldog az a terem, amelyben a pászka olyan ünneplése történt meg, amilyen nem volt még soha. Az ideig való bárány leteszi hatalmát, és átadja azt az Isten Bárányának.

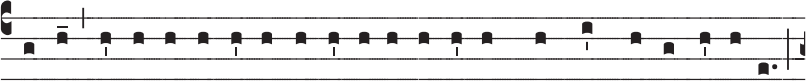
Ó boldog hely! Soha nem terítették még hasonló asztalt, mint a te asztalod, sem királyok előtt, sem a Szent Sátorban, sem a Szentek Szentjében. Benned töretett meg az első kenyér, te voltál Krisztus első egyháza és első oltára, benned volt látható az első minden áldozat közül.

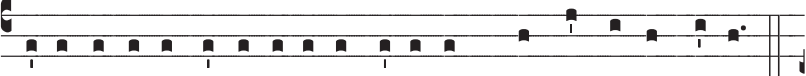
Ó boldog hely! Benned, miközben a testvérek koszorúja vette körül a Fiút, egyikük, a kiemelkedő férfiú, a szüzesség virága, jó illata miatt a keblén nyugodott. Bár mindannyian kedves virágok voltak, a szentség virága volt a legkedvesebb. Ki is ment onnét a rossz illatú gyom, s eltávozott vele együtt kellemetlen szaga is.

Benned nyilatkoztatott ki, ó boldog hely, az a legvilágosabb szétválasztás, amelyik majd az ítéleten történik meg: ezen az éjszakán szakadt el ugyanis a sötétség fia, s a hozzá illő sötétségbe burkolózott. Haragra gerjedve fölkel a kosok sötét fejedelme, kiment és többé nem tért vissza. Az ítéletkor a kosok, ennek utódai, elválasztatnak a fény juhaitól.

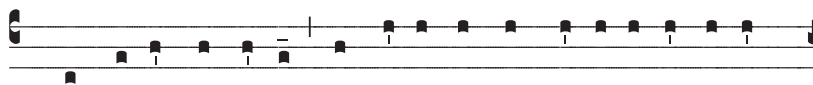
Lev 23,5; Szám 9,2; MTörv 16,2; Lk 22,25

IX:

A z első hó-nap tí-zen-negy-e-dik napján este- fe-lé van az Úr pász-

ká- ja. Készítsék el Izra- el fi- a- i a bá-rányt a megsza-bott i-dőben!

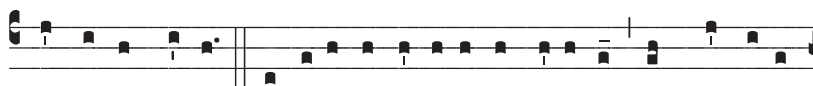
* A-zon a helyen, amelyet az Úr ki-vá- laszt, hogy ott lakjék ne-ve.

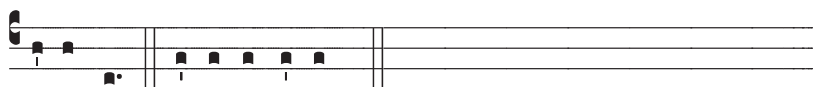
¶ Vágyva vágytam arra, hogy el-fogyasszam ve-le-tek ezt a hús-

vé-ti vacso-rát. * A-zon a helyen, amelyet az Úr ki-vá-laszt, hogy

ott lakjék ne-ve. Dicsőség az Atyának és Fi-ú-nak és Szentlé-lek

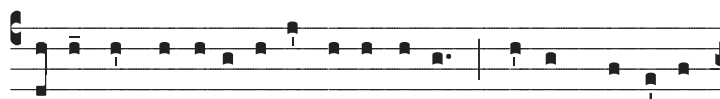
Istennek. * A-zon a helyen...

LAUDES

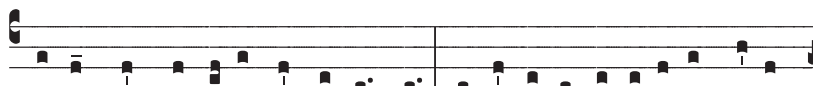
Lk 22,41.42

I.a

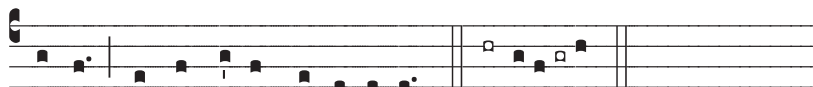
J

é-zus térdre bo-rulva így imádko-zott: * „Atyám, ha le-het-

sé-ges, vedd el tő-lem ezt a kelyhet. De ne az én a-ka-ra-tom telje-

sedjék: legyen, amint te a-ka-rod.”

16. ZSOLTÁR

[Ima Dávidtól.]

Hallgasd meg, Uram, igaz ügyemet, *
figyelj könyörgő szavamra!

Imádságom fogadd füledbe, *
mert ajkamon nincsen hamisság.

Ítéletemet arcodtól várom, *
mivel látja az igazat szemed.

Ha szívemet megvizsgálod és éjjelente kifürkészed, †
s ha kipróbálsz is tűzben engem, *
álnokságot nem találsz bennem.

Nem vétkeztem szavamban, mint emberek szoktak, *
megtartottam ajkad ígéit.

Parancsaid útján szilárdan járok, *
ösvényeiden lábam meg nem inog.

Hozzád kiáltok, mert meghallgatsz, Uram, *
hajtsd füled hozzám, hallgasd meg szavam!

Csodálatos irgalmadat mutasd meg nékem, *
mert megmented mindazt, aki jobboldhoz menekül.

Oltalmaz, mint szemed fényét, †
szárnyad árnyékába rejsz el engem *
a gonoszok elől, kik erőszakkal törnek ellenem!

Ellenségeim körülrajzanak engem, †
elzárták konok szívüket, *
szájukból kevély szó árad.

Sarkamban vannak, már körül is fognak, *
rám szegezik szemüket, hogy földre verjenek.

Olyanok, mint a zsákmányra éhes oroszlán, *
mint a rejtekben lapuló fiatal oroszlán.

Kelj föl, Uram, szállj szembe vele, terítsd a földre! *
Ments meg kardoddal a bűnöstől engem!

Szabadíts meg ezektől az emberektől karoddal, Uram, *
akik ettől az élettől várnak mindent.

Töltsd el testüket azzal, amit nekik szántál, †
 lakjanak jól ők és fiaik, *
 és hagyják gyermekeikre, ami megmaradt.
 De én igaz voltomban látlak meg, Uram, téged, *
 mikor fölébredek, színed látása tölt el engem.
 Dicsőség az Atyának és Fjúnak *
 és Szentlélek Istennek.
 Miképpen kezdetben, most és mindenkor *
 és mindörökkön örökké. Ámen.

ANTIFÓNA *ismételve*

Lk 22,43.44

VI.F

M ajd ha- lál-fé-le- lem vett e-rőt raj-ta, * és még ki-tartóbban

imádkozott. Ím, ve-rej-téke a földre hullott, mint megannyi vércsepp.

ÓSZÖVETSÉGI ÉNEK (2Sám 22,1-7)

[Dávid ennek az éneknek a szavaival fordult az Úrhoz, amikor az Úr kiszabadította őt ellenségei kezéből.]

Uram, te vagy erősségem és megmentő kőszálam. †
 Istenem, segítségem, öbennem remélek, *
 védelmezőm, üdvösségem és biztos oltalmam.
 Dicsőséges az Úr, hozzá kiáltok, *
 és megszabadulok az ellenség kezéből.
 Körülvett engem a halál örvénye, *
 megrémít a pusztító áradat.
 Az alvilág kötelei körém fonódtak, *
 rabul ejtett a halál hálója.

Gyötrelmemben segítségül hívtam az Urat, *
Istenemhez emeltem szavamat.

Templomában meghallotta kiáltó hangomat, *
a színe előtt elmondott panaszom füléig hatolt.

Dicsőség az Atyának és Fiúnak *
és Szentlélek Istennek,

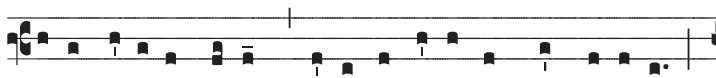
Miképpen kezdetben, most és mindenkor *
és mindörökkön örökké. Ámen.

ANTIFÓNA *ismételve*

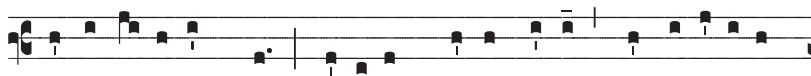
Lk 22,47.48; Mt 26,50

II.D

A

kkor oda- ért Júdás, * Jézushoz lépett és megcsókolta.

Erre Jé-zus így szolt: „Ba-rá-tom, mi- ért jöttél? Csókkal á-ru-lod

el az Emberfi- át, Júdás?”

145. ZSOLTÁR

Dicsérd, lelkem, az Urat! †
Egész életemben az Urat áldom, *
amíg élek, Istenemnek zsolnárt zengek.

Ne higgyetek a fejedelmeknek, ne bízzatok emberben, *
segítséget nem leltek nála!

Ha kileheli lelkét és porba tér az ember, *
megsemmisül minden terve.

Boldog, akinek oltalma Jákob Istene, *
s akinek Istenben, az Úrban van reménye.

Ő teremtette az eget s a földet, *
 a tengert, s ami él benne, mindent.
 Megőrzi a hűséget mindörökké, †
 az elnyomottnak jogát megvédi, *
 az éhezőnek ő ad kenyeret.
 Megszabadítja az Úr a foglyokat, *
 megnyitja az Úr a vakok szemét.
 Főlemeli az Úr a görnyedőt, *
 kedveli az igaz embert.
 Megvédi az Úr a jövevényeket, †
 gyámolít árvát, özvegyet, *
 ám a gonoszok lépteit tévűtra vezeti.
 Mindörökké uralkodik az Úr, †
 a te Istened, Sion, *
 nemzedékről nemzedékre.
 Dicsőség az Atyának és Fiúnak *
 és Szentlélek Istennek.
 Miképpen kezdetben, most és mindenkor *
 és mindörökkön örökké. Ámen.

ANTIFÓNA *ismételve*

OLVASMÁNY

Zsid 2,9b–18

Jézus, aki egy kevéssel lett kisebbé az angyaloknál, a halál elszenvedése által dicsőséggel és méltósággal koronáztatott meg, mivel Isten kegyelméből mindenkiért megízlelte a halált.

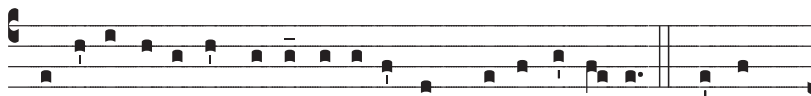
Mert helyénvaló volt, hogy akiért és aki által van minden, s aki számos fiát dicsőségre vezet, üdvösségük fejedelmét szenvedések által tegye tökéletessé. Ugyanis a megszentelő és a megszenteltek egytől való. Ennek okán nem szégyelli testvéreinek nevezni őket, amikor így szól: *Hirdetem majd neved testvéreimnek, a gyülekezet körében dicsérek téged.* Továbbá: *Én benne reménykedem, illetve: Íme, itt vagyunk, én és a*

gyermek, akiket Isten adott nekem. Mivel pedig a gyermekek egyazon test és vér részesei, ő is hasonlóképpen részese lett ezeknek, hogy halála által semmivé tegye azt, akinek hatalma van a halálon – azaz az ördögöt –, és szabaddá tegye azokat, akik a haláltól való félelem miatt egész életükben rabok voltak. Nyilvánvaló ugyanis, hogy nem angyalokat karol fel, hanem Ábrahám leszármazottait karolja fel. Ezért mindenben hasonlónak kellett lennie testvéreihez, hogy irgalmas és hitelt érdemlő főpap legyen az Istent illető dolgokban, hogy engesztelést szerezzen a nép bűneiért. Mivel maga is szenvedett kísértést, tud segíteni azokon, akik kísértésbe esnek.

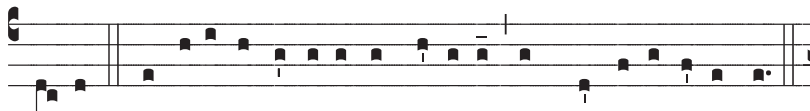
Zsolt 70,4

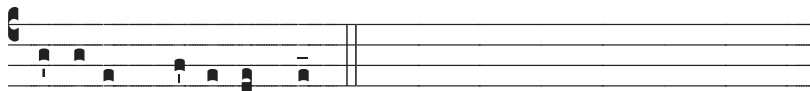
s- tenem, sza-ba-díts meg * minden bú-nös, ártó kéztől;

∞. Az e-rőszakos embe-rek és a törvényszegők öklétől. * minden

bű-nös... Dicsőség az Atyának és Fi-únak és Szentlé-lek Istennek.

∞. Is-tenem, sza-ba-díts meg...

Lk 22,52-53

I.g

gy szólt Jé- zus: * „Mint va-lami rabló ellen, úgy vonultok

ki kardokkal s bo-tokkal. Naphosszat vele-tek voltam a Templomban,

mégsem emel-te-tek rám ke-zet. De ez a ti ó-rá-tok, a sö-tétség ha-

talmá- é.”

BENEDICTUS (Lk 1,68–79)

[Zakariás eltelt Szentlélekkel, és így profétált:]

Áldott legyen az Úr, Izrael Istene, *
 mert meglátogatta népét, és megváltást szerzett néki.
 Erős szabadítót támasztott nekünk *
 szolgájának, Dávidnak házából.
 Amint szólott a szentek ajkával, *
 ősidők óta a proféták szavával:
 Megszabadít az ellenség kezéből, *
 mindazoktól, akik gyűlölnék minket.
 Irgalmas lesz atyáink iránt, *
 szent esküjét el nem felejtí,
 A szövetséget, melyet Ábrahámmal, atyánkkal kötött, *
 hogy amit ígért, megadja nekünk;
 Hogy megszabadulva az ellenség kezéből *
 félelem nélkül szolgáljunk néki,

Szentségben és igazságban színe előtt *
 életünk minden napján.

Te pedig, gyermek, a Magasságbeli hírnöke leszel, *
 mert az Úr előtt jársz, hogy útját előkészítsd.

Az üdvösség ismeretére tanítsd népét, *
 hogy bocsánatot nyerjen minden bűnük

Istenünk mélységes irgalma által, *
 amellyel a magasságból Fölkelő eljön hozzánk,

Hogy világítson azoknak, akik a halál árnyékában és sötétben élnek, *
 és vezérelje lépteinket a békesség útjára.

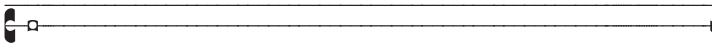
Dicsőség az Atyának és Főúrnak *
 és Szentlélek Istennek,

Miképpen kezdetben, most és mindenkor *
 és mindörökkön örökké. Amen.

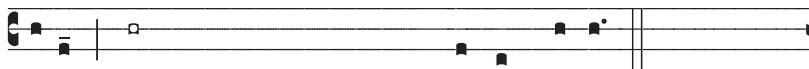
ANTIFÓNA *ismételve*

KÖNYÖRGÉSEK

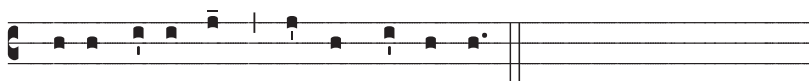
Brev. Maur.

Lektor:

Krisztus Urunk, te szolgálai alakot vettél fel és kiüresítetted ma-

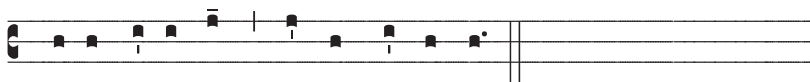
gadát, – könyörülj meg népeden és irgalmazz ne-ki!

M.: U-ram, irgalmazz, Krisztus, kegyelmezz!

Krisztus, te azért jöttél, hogy szenvedj értünk,
 – és váltságul adtad magadat minden emberért!

Krisztus, téged csókkal árult el Júdás,
– és elhurcoltak, mint a leölésre szánt Bárányt!

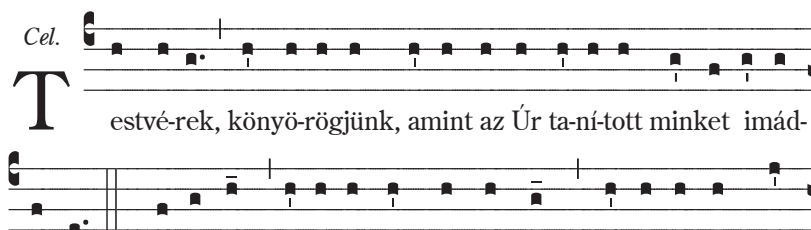
M.: U-ram, irgalmazz, Krisztus, kegyelmezz!

Krisztus, te fölmagasztaltattál a földről,
– és mindeneket magadhoz vonzottál!

Krisztus, te mondtad prófétád szavával:
– Halál, megsemmisítlek téged!

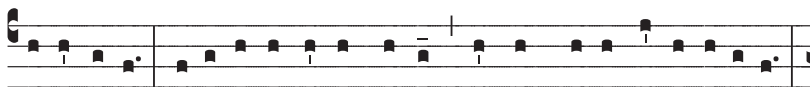
Krisztus, az élet szerzője,
– te kereszthaláloddal legyőzted a halál uralmát!

Krisztus, te elragadtad a Gonosztól zsákmányát,
– lefegyverezted a hatalmasságokat és diadalt arattál!

Cel.
Testvérek, könyörögjünk, amint az Úr ta-ní-tott minket imád-

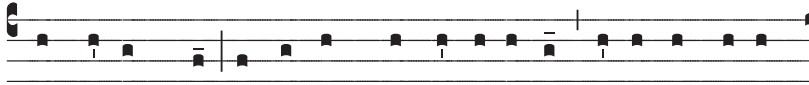
kozni! *M.:* Mi Atyánk, a-ki a mennyekben vagy, szentel-tessék meg

a te ne-ved, jöj-jön el a te orszá-god, legyen meg a te a-ka-ra-tod,

amint a mennyben, úgy a földön is. Mindenna-pi kenye-rünket add

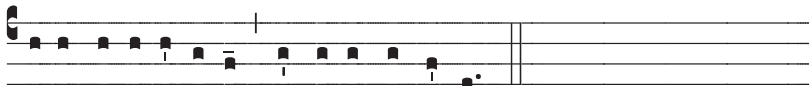
meg né-künk ma; és bocsásd meg vétke-inket, mi-képpen mi is

megbocsá-tunk az el-le-nünk vétke-zőknek; és ne vígy minket kí-sér-

tésbe, de sza-ba-díts meg a go-nosztól. Mert ti-éd az ország, a ha-

ta-lom és a dicsó-ség mindö-rökké. Ámen.

ZÁRÓKÖNYÖRGÉS

Kérünk, Istenünk, tekints családodra,
 amelyért Urunk Jézus Krisztus
 nem vonakodott magát a gonoszok kezébe adni
 és a kereszt szenvedését vállalni.
 Aki veled él és uralkodik a Szentlélekkel egységben,
 Isten, mindörökkön örökké.

BEFEJEZŐ ÉNEK

Fil 2,8-9

V.

C hri-stus * factus est pro no- bis obé- di- ens

us- que ad mor- tem, mor- tem au- tem cru- cis

¶ Propter quod et De- us exalta- vit il- lum

et de- dit il- li

no- men, quod est su- per o- mne no- men.

Krisztus engedelmes lett értünk a halálig, egészen a kereszthalálig. Ezért felmagasztalta őt az Isten, és olyan nevet adott neki, amely fölségesebb minden névénél.

Nagycsütörtökön együtt énekeljük az *ad mortem* szavakig.

Nagypénteken együtt folytatjuk az *autem crucis*-ig.

Nagyszombaton csak a kántorok folytatják az ének végéig.

NAPKÖZI IMAÓRA

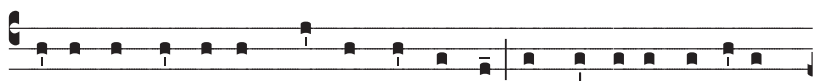
KEZDÉS

Zsolt 69,2

I ste-nem, hallgass hí-vá-somra! *M:* Uram, si- ess se-gítségem-

re! Dicsőség az Atyá-nak és Fi- ú-nak és Szentlé-lek Istennek.

Mi-képpen kezdetben, most és mindenkor és mindö-rökkön ö-rök-

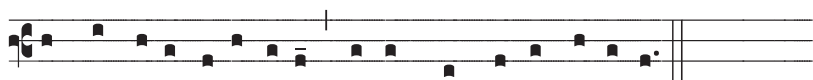

ké. Ámen. Dicsé-ret ne-ked, Krisztus, ö-rök dicsó-ség Ki-rálya!

HIMNUSZ

Lit. Hor. Nona

K e-reszted által kérle-lünk, Adj, Jé-zus, boldog é-le-tet,

Hisz felszegezve ott a fán, Vál-tod meg büntől né-pe-det.

2. Új törvényt hoztál, új i-dőt, El-túnt a ré-gi vád-le-vél, I-gaz

sa-badság vár re-ánk, Az ó-si rabság vé-get ért. Á-men.

3. Atyádat s Lelkedet veled
Egy szívvel áldjuk, Jézusunk,
Győzelmed osztja szét nekünk
Kereszted drága kincseit. Ámen.

Jn 12,31-32

II.D

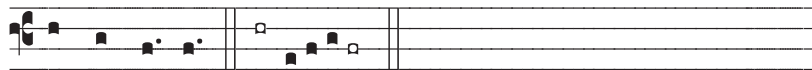
I

-té-let van most e vi-lá-gon, * most ve-tik ki e vi-lág fe-

jedelmét. Én pe-dig, ha a föld-ről föl-ma-gasztalnak, mindent ma-

gamhoz vonzok.

22. ZSOLTÁR

[Dávid zsoltára.]

Az Úr nékem pásztorom, *
sem-mi-ben nincs hiányom.

Tápláló mezőre terel és csendes víz-ekhez, *
s fel-ü-díti fá-rad-t lel-kem.

Igaz úton vezet engem *
szent nevéhez híven.

Járjak bár a halál árnyékában, †
ott sem félek semmitől, *
hisz te vagy velem.

Uram, a te pásztorbotod *
megvéd és biztonságot ad nekem ott.

Asztalt terítesz nekem *
azok előtt, kik ellenem törnek.

Megkened olajjal homlokom, *
színültig töltöd serlegem.

Jóságod és kegyelmed elkísér engem *
életem minden napján.

Az Úr házában lakhatom *
hosszú-hosszú időkön át.

Dicsőség az Atyának és Fiúnak *
és Szentlélek Istennek.

Miképpen kezdetben, most és mindenkor *
és mindörökkön örökké. Amen.

39. ZSOLTÁR

[A karvezetőnek: Dávid zsoltára.]

Bízva bíztam az Úrban, *
lehajolt hozzám és meghallotta kiáltásom.

Kimentett a pusztulás veréből, *
a mocsár iszapjából.

Sziclára állította lábamat, *
és szilárddá tette léptemet.

Új éneket adott ajkamra, *
hogy magasztaljam Istenünket.

Sokan látják ezt majd és félik az Urat, *
és benne remélnek.

Boldog ember, aki bízik az Úrban, *
s nem tart a gőgös és hazug emberrel.

Mily számosak csodás tetteid, Uram, Istenem, *
gondoskodásodban nincs hozzád hasonló.

Ha hirdetni és elmondani akarnám, *
több annál, hogy fel tudnám sorolni.

Véres vagy ételáldozatban nem leled kedved, *
de megnyitottad hallásra füleimet.

Égő és engesztelő áldozatot nem kívánsz, *
így szólok hát hozzád: Íme, itt vagyok.

A könyvtekericsben írva van rólam, †
hogy akaratod betöltsem, *
örömmel hordom szívemben paráncsod, Istenem.

A nagy gyülekezetben igazságodat hirdetem, *
tudod, Uram, hogy nem hallgat ajkam.

Igazságodat nem rejtem szívembe, *
elbeszélem hűséged és üdvösséged.

Kegyelmedről nem hallgatok, *
a nagy gyülekezet előtt nem titkolom hűséged.

Irgalmadat, Uram, ne tagadd meg tőlem, *
kegyelmed és hűséged őrizzen szüntelen!

Mert számtalan baj vett körül engem, *
elborított gonoszságom, hogy nem is látok.

Számosabbak, mint fejemen a hajsza, *
cserben hagyott minden erőm.

Légy hozzám kegyelmes, Uram, és ments meg, *
Uram, siess, segíts meg engem!

Piruljanak és valljanak szégyent, *
akik vesztémre törnek.

Hátráljanak meg és érje gyalázat azokat, *
akik örülnek bajomon.

Megszégyenülve vonuljanak vissza, *
akik gúnyolódva mondják: „Úgy kell neki!”

Ujjongjanak és örüljenek benned mindazok, *
akik hűségesen keresnek téged!

Hirdessék mindig: „Dicsőség az Úrnak!” *
mind, akik várják üdvösséged.

Én azonban nyomorult vagyok és szegény, *
de az Úr gondot visel reám.

Te vagy szabadítóm és gyámolom, *
ne késlekedj immár, Istenem!

Dicsőség az Atyának és Fjúnak *
és Szentlélek Istennek,

Miképpen kezdetben, most és mindenkor *
és mindörökkön örökké. Amen.

ANTIFÓNA *ismételve*

OLVASMÁNY

Zsid 7,26–27

Valóban ilyen főpap kellett nekünk: szent, ártatlan, szeplőtelen, a bűnösöktől elkülönített, aki magasabbra jutott az egeknél; akinek nincs szüksége arra, mint a főpapoknak, hogy napról napra előbb saját bűneiért mutasson be áldozatot, azután a nép bűneiért. Ugyanis ezt egyszer s mindenkorra megtette, amikor önmagát feláldozta.

☩ Betegségeinket ő hordozta, fájdalmainkat ő viselte,

☩ Az ő sebei szereztek gyógyulást nekünk.

Iz 53,4.5

ZÁRÓKÖNYÖRGÉS ÉS BEFEJEZŐ ÉNEK 31–32. oldal.